

judecată, locotenentul Teodor Petrescu, și de procuror, căpitanul Vasile Prodan), la 25 de ani de muncă silnică. Grațiat în 1964.

PARIZA, Hristu I. Născut la 21 noiembrie 1932, în Grecia. Domiciliat la Agiea — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 3 ani.

PARIZA, Ioana C. Născută la 8 iulie 1936, în Bulgaria. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PARIZA, Stere (tatăl). Născut la 1 august 1883, în comuna Gramaticova — Grecia (provincia Macedonia). Țăran stabilit la Cogealac — Constanța. Tatăl a 5 copii. Arestat la 18 octombrie 1957, judecat de Tribunalul Militar Constanța și condamnat la 10 ani de închisoare.

PARIZA, Vasile. Născut la 10 februarie 1900, în Bulgaria. Stabilit, prin colonizare, în Dobrogea. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța, pentru “uneltire”.

PARIZIANU, Gheorghe (Gioga). Născut în comuna Gorna — Bulgaria. Studii liceale la Sofia. În 1940, după cedarea Cadrilaterului de către România, s-a stabilit la Moinești. A urmat Facultatea de Medicină din Iași. Element activ în organizația legionară din jud. Bacău, participând la ascunderea de armament și pregătirea unui loc pentru rezistență împotriva regimului comunist, în pădurile de la izvoarele unui afluent al Tazlăului. Trădat de Doina C. Arestat la 15 mai 1948, pe când era student în anul II. Bătut cu bestialitate la Securitate, de către Blehan și Danielevici, tot corpul fiindu-i transformat într-o rană, a fost forțat să dezvăluie informații despre celula de rezistență din pădurea Solonț — Bacău. Gioga a fost dus acolo, sub pază bine înarmată și a fost plasat înaintea trupelor Securității, pentru a le facilita acestora înaintarea. Partizanii aflați în bordei nu au deschis focul, de teamă să nu-l rănească pe camaradul lor, aflat în mâinile securiștilor. Nemaivând posibilitatea să fugă, Eugen Berza și Mihai Iorgovan s-au predat. În timpul anchetelor de o sălbăticie înimaginabilă care au urmat, un membru al grupului, Ion Buliman, a fost ucis, fiind bătut peste piept cu o

cărămidă, provocându-i-se o hemoptizie masivă. Mulți deținuți nu au putut uita gemetele lui Gioga Parizianu, după anchetele nesfârșite la care fusese supus. A fost judecat și condamnat, în lot cu alți 123 de tineri, într-un proces care a avut loc la închisoarea din Suceava, la 21 februarie 1949, sub conducerea judecătorului, colonelul Ion Gheorghe, care a pronunțat mii de ani de închisoare. După condamnare, Gioga a mai stat la Suceava până în aprilie 1949. Detenția la Jilava, Pitești și Gherla, unde a trecut prin *reeducare*. A fost bătut cu sălbăticie de foști colegi din lotul în care fusese condamnat: Virgil Bordeianu, Adrian Prisăcaru, Maximilian Sobolevski ș.a., sub conducerea lui Eugen Țurcanu. În februarie 1950, Adrian Prisăcaru l-a acuzat pe Gioga Parizianu că participase la uciderea unui soldat sovietic. În urma denunțului, Parizianu a fost transferat în Camera 3 *Biserica*, unde a fost torturat de Prisăcaru și de *comitetul de reeducare* din celula respectivă.

PARLUI, Mihai A. Născut în 1930, în comuna Șirăuți — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1951, la 6 ani de închisoare, pentru apartenență la secta *Martorilor lui Iehova*.

PARMUS, Vasile. Născut în 1906. Arestat în 1951. A murit la închisoare, în 1952.

PARNAVEL, Aurel. Născut la 3 septembrie 1928, în comuna Beregsăul Mare (nr. 319). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu soția, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, începând cu data de 18 iunie 1951, când au fost ridicați din sat.

PARNAVEL, Livia (sotia lui Parnavel, Aurel). Născută la 30 iunie 1931, la Beregsăul Mare. Vezi Parnavel, Aurel.

PARNEL, Constantin. Din județul Dâmbovița. Condamnat. A murit la închisoare.

PARNETE, Titu. Din Dej. Condamnat.

PARNICA, Tudor D. Născut la 6 februarie 1916, în comuna Bălțați. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 6 ani și 7 luni.

PAROCESCU, Stancu. Născut la 24 aprilie 1919. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 4 luni.

PARPALAC, Alexandra. Născută în 1892, în comuna Cepeleuți — Ocnița (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan.

PARPALAC, Gheorghe. A intrat în *Frațiiile de Cruce*, la 15 ani. Aventurier, după 23 august 1944 a trecut în Serbia, unde a organizat, la Kikinda Mare, un mic grup cu care vroia să încerce să cucerească Timișoara. Nereușind, a plecat în Austria, unde s-a înscris în *Armata de Eliberare*, creată de germani și pusă sub comanda generalului Pavel Chimoagă. Nici această încercare nu a avut, însă, nici un rezultat, așa că a revenit în țară, unde a continuat să colaboreze cu gruparea legionară a lui Nicolae Pătrașcu. Arestat și intermițat, s-a pus la dispoziția administrației, devenind un om de încredere al acesteia. Folosit de comandantul Gheorghe Crăciun, în procesul de *reeducare* de la Aiud, din perioada 1960-64. Și-a renegat trecutul și prietenii, îndemnându-i pe aceștia să se *reeduce*. Ajunse să fie ocolit de ceilalți deținuți, unii dintre ei considerându-l un tumător odios și temându-se de el. Aflat încă în închisoare, a publicat în *Glasul Patriei* aberații ca aceasta, menite să-i dezinformeze pe românii din Occident: “*Un elementar simț al adevărului mă îndeamnă să declar ca mi-am recâștigat demnitatea și încrederea în oameni, numai în fața minunatelor realizări socialiste din țara noastră, pe care le-am negat o bună bucată de vreme, dar pe care le admir astăzi, în toată plenitudinea și trăinicia lor. Iată pentru ce repudiez cu hotărâre trecutul meu politic și privesc cu scârbă rămășițele jalnice ale unei bande de nemernici care se agată zadarnic în tabăra dușmanilor patriei*”. Cei care au dat crezare celor scrise în acest perfid “glas al patriei” și au revenit în țară, au fost arestați și trimiși în închisori, de unde au blestamat minciunile socialiste cărora le dăduseră crezare, din cauza dezinformării provocate de personaje precum Gh. Parpalac.

PARSCHE, Franz. Născut în 1910, în comuna Jamul Mare — Timiș. De naționalitate germană (șvab). Deportat de sovietici la 15 ianuarie 1945. A murit în bazinul minier Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PARSEGHIAN, Constantin. Funcționar C.F.R. din București. Condamnat administrativ, la 6 luni de muncă forțată, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951. Detenția la Jilava.

PARȘU, Claudia C. Vezi Parșu, Constantin V.

PARȘU, Constantin V. Din comuna Pelinei — Cahul (Basarabia). Deportat de sovietici în 1941, în regiunea Aktiubinsk, împreună cu soția, Nadejda (născută în 1882) și fiicele, Varvara (n. 1921) și Claudia (n. 1924).

PARȘU, Nadejda. Vezi Parșu, Constantin V.

PARȘU, Varvara C. Vezi Parșu, Constantin V.

PARTAC, Ioan. Preot greco-catolic arestat în 1959 și condamnat la 8 ani de muncă silnică. Detenția, 6 ani, la Periprava, în Delta Dunării.

PARTAL. Elev din Huși. Arestat în mai 1950, de Securitatea din Galați. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța, aflat în deplasare.

PARTAN, Vasile. Țăran din județul Arad. Arestat în timpul răscoalelor anticomuniste din județ, în august 1949. Deținut la Securitatea din Arad.

PARTANĂ, Petre. Condamnat în 1949. În 1950, se afla în lagărul de la Peninsula, unde lucra în brigăzile de construcții.

PARTEBUNĂ, Alexe V. Născut la 7 noiembrie 1887, în comuna Zebil — Tulcea. Arestat la 23 iulie 1950 și condamnat la 8 ani de închisoare, în urma unei înscenări a Securității din Constanța, acuzat fiind de “agitație și instigare”. A murit la 8 octombrie 1959, în penitenciarul Galați, la mai mult de un an de la expirarea pedepsei.

PARTENE, Ion. Născut la 28 octombrie 1889, în comuna Maieru — Năsăud. A urmat Facultatea de Litere la Budapesta și Viena. Președinte P.N.L. Năsăud. Senator și prefect liberal. Arestat la 15 august 1952

și dus la București. Detenția în lagăre de muncă forțată, la Bragadiru și Popești-Leordeni, unde s-a îmbolnăvit, din cauza condițiilor de muncă. A murit la 15 iunie 1953 și a fost aruncat într-o groapă comună din cimitirul satului Jilava.

PARTENI, Costică. Născut în 1909. Țăran din comuna Terchești (în apropiere de Focșani). Arestat la 1 iulie 1949 și condamnat la 2 ani de închisoare, în cadrul campaniei duse de regim împotriva țăranilor refractari la măsurile de spoliere comandate de comuniști. Detenția la Râmnicu-Sărat.

PARTENIE, Cezar. Arestat și deținut la Cluj (1945-47).

PARTENIE, Firmin. Născut la 5 ianuarie 1911, la Sânpetru Mare — Timiș. Deportat la 18 iunie 1951, într-un lot de 123 de țărani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună.

PARTENIE, Lili. Din județul Neamț. Arestată.

PARTENIE, Sabin. Din județul Gorj. Deportat între 1951 și 1956.

PARTENIE, Tomuță. Preot greco-catolic arestat în noiembrie 1948, pentru că refuzase să-și părăsească credința. Întemnițat până în 1954. A trecut și prin calvarul muncii forțate de la Canal.

PARTOL, Sevestian A. Născut în 1895, în comuna Cotova — Drochia (Basarabia). Arestat de sovietici în 1948 și condamnat la 6 ani de muncă forțată.

PARUSIAN, Alexandra. Ridicată de N.K.V.D. în iulie 1940, după ocuparea Basarabiei de către trupele sovietice și deportată în regiunea Komi, din Siberia, unde a murit la puțin timp de la sosire.

PARUSIAN, Leonid. Născut în 1895. Mic proprietar basarabean, din satul Negrinți — Hotin. Deportat în 1940, în regiunea Komi, la Cercul Polar. A murit în exil.

PARUSIAN, Valentina (din aceeași familie cu Parusian, Leonid). Elevă din comuna Negrinți — Hotin, ridicată în 1948. A murit de tuberculoză, în regiunea Tiumeni din Siberia, unde fusese deportată.

PARUSIAN, Vitalie (din aceeași familie cu Leonid și Valentina). Din Negrinți — Hotin. A murit la 16 ani, înecat

în mare, în regiunea Komi, din Siberia, unde fusese deportat.

PARZA, Aurel. Condamnat. A murit la închisoarea Gherla.

PASA, Ilie. Țăran din Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PASAIU, Iuliu. Condamnat.

PASĂN, Floare. Din Roșia Montană. Condamnată și deținută între 1951 și 1956, fiind acuzată că sprijinise un grup de partizani anticomuniști din Banat.

PASĂRE, Gheorghe. Din București. Condamnat administrativ, la 12 luni de muncă forțată, prin decizia M.A.I. 444/26.09.1951. Detenția la Canal.

PASĂRE, Tănase. Condamnat. Detenția la Gherla, minele de plumb de la Cavnic ș.a.

PASĂNCU (sau PÂSÂNCU), Dumitru (al Mitrutoaiei). Născut în 1903, în comuna Corbu — Dondușeni (Basarabia). Fost primar al comunei. A luptat în armata sovietică, la Stalingrad. Arestat de sovietici și condamnat, în 1944, la 15 de ani de muncă silnică. A murit în Gulag.

PASĂNCU, Dumitru D. Născut în 1904, în comuna Crișcăuți — Dondușeni (Basarabia). Țăran mobilizat în armata sovietică, în aprilie 1944. A luptat la Stalingrad. Arestat în iulie 1944, pentru atitudine pro-românească și condamnat la 15 ani de muncă silnică. A murit în Gulagul sovietic, în condiții de exterminare.

PASĂNCU, Gheorghe P. Din comuna Crișcăuți — Dondușeni (Basarabia). A luptat în Armata Română, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Arestat de sovietici, în 1944, și deportat. A murit în Gulag.

PASĂNCU, Pavel N. Născut în 1905, în comuna Crișcăuți — Dondușeni (Basarabia). Luptător în rândurile Armatei Române. Arestat de sovietici în iulie 1944, la Stalingrad și condamnat la muncă forțată. Eliberat în 1956.

PASĂNCU, Vasile N. Născut în 1907, în comuna Crișcăuți — Dondușeni (Basarabia). Condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică, pentru presupuse legături cu partizanii antisovietici din Ucraina.

PASC, Arcadie. Născut la 7 noiembrie 1918. Tehnician din Semlac — Arad.

Refugiat în 1941, în Germania. Parașutat în țară în 1945 și arestat la Cugir, în 1948. Deținut la Securitatea din Deva și condamnat de Tribunalul Brașov, aflat în deplasare la Deva, la 9 ani de închisoare, pentru "înalță trădare". Detenția la Arad, Rahova, București, Jilava, Gherla, Aiud, Canal, Periprava și Ocnele Mari. Eliberat în 1956.

PASCAL, Afanasie I. Născut în 1912, în satul Grătiești — Chișinău (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Vera (născută în 1912).

PASCAL, Alfred. Arestat în 1965. Deținut 4 ani și 6 luni. Eliberat de la Aiud, la 31 ianuarie 1969.

PASCAL, Ana. Vezi Pascal, Fiodor O.
PASCAL, Andrei N. Vezi Pascal, Nicolae V.

PASCAL, Aurel. Din Galați. Condamnat.

PASCAL, Dumitru. Preot franciscan din comuna Drăgești — Bacău. Condamnat în 1953, de Tribunalul Militar Oradea, la 7 ani de închisoare. În realitate, a fost întemnițat 12 ani. Eliberat în 1964.

PASCAL, Dumitru I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Elena I. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Elena I. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Elena N. Vezi Pascal, Nicolae V.

PASCAL, Emilian L. Născut în 1859, în comuna Sturzești — Glodeni (Basarabia). Condamnat de sovietici în 1945, la vârsta de 86 de ani, la 8 ani de muncă silnică, pentru "colaboraționism cu românii". A murit în Gulag.

PASCAL, Fiodor I. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Fiodor O. Născut în 1895, în comuna Puținței — Orhei (Basarabia). Sovieticii l-au acuzat de "colaboraționism" și l-au deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Ana (născută în 1898) și fiii, Gheorghe (n. 1922) și Ion (n. 1940).

PASCAL, Gheorghe F. Vezi Pascal, Fiodor O.

PASCAL, Gheorghe I. Născut la 6 decembrie 1921, în comuna Rădășeni — Suceava. Deportat 1 an și 2 luni. Stabilizat, ulterior, la Constanța.

PASCAL, Gheorghe I. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Grigore I. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Grigore P. Vezi Pascal, Procopie I.

PASCAL, Iacov F. Născut în 1914, în comuna Sturzești — Glodeni (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în Siberia, împreună cu soția, Tatiana (născută în 1920) și copiii, Maria (n. 1937) și Vasile (n. 1941).

PASCAL, Ilie S. Născut în 1897, în comuna Horodiște — Rezina (Basarabia). Deportat în 1949, în Altai, împreună cu soția, Maria, și fiica.

PASCAL, Ioana Gh. Vezi Pascal, Nicolae V.

PASCAL, Ion E. Născut în 1903, la Chișinău — Basarabia. Țăran înstărit. Deportat la 6 iulie 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Palaghia (născută în 1909) și copiii, Maria (n. 1929), Grigore (n. 1930), Elena (n. 1937), Petru (n. 1938) și Nadejda (n. 1943).

PASCAL, Ion F. (1). Născut în 1890, în comuna Manta — Cahul (Basarabia). Fost primar al comunei, din partea Partidului Național Liberal. Condamnat de sovietici în 1941, la 8 ani de muncă silnică. Reabilitat, post-mortem, în 1991. Soția lui, Zinovia (născută în 1900) și copiii, Rodion (n. 1922), Ion (n. 1924), Maria (n. 1926), Dumitru (n. 1928), Vasile (n. 1930) și Nina au fost deportați în 1941, în regiunea Aktiubinsk.

PASCAL, Ion F. (2). Vezi Pascal, Fiodor O.

PASCAL, Ion I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Ion P. Vezi Pascal, Procopie I.

PASCAL, Ion S. Născut în 1892, în comuna Gordinești — Edineț (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Vasilina (născută în 1898) și copiii, Vasile (n. 1928), Gheorghe (n. 1931), Liuba (n. 1932), Fiodor (n. 1934) și Elena (n. 1941).

PASCAL, Liuba I. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Marghioala. Născută în 1898. Condamnată. A murit în închisoarea de la Miercurea-Ciuc, în 1962.

PASCAL, Maria. Vezi Pascal, Ilie S.

PASCAL, Maria. Vezi Pascal, Procopie I.
PASCAL, Maria I. Vezi Pascal, Iacov F.

PASCAL, Maria I. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Maria I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Mihai. Născut în 1887. Condamnat. A murit la închisoare, în 1961.

PASCAL, Nadejda I. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Nicolae V. Născut în 1913, în comuna Hâncești — Basarabia. Acuzat, în 1945, de “colaboraționism cu românii”, condamnat la 20 de ani de muncă silnică și deportat în Siberia. Reabilitat în 1994. Soția lui, Ioana (născută în 1920, în comuna Hâncești) și copiii, Elena (n. 1942) și Andrei (n. 1945) au fost deportați în 1949, în Tiumen, ca “familie de colaboraționist”.

PASCAL, Nina I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Palaghia. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Petru I. Vezi Pascal, Ion E.

PASCAL, Procopie I. Născut în 1896, în satul Grătiești — Chișinău (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Sofia (născută în 1896) și fiii, Grigore (n. 1922) cu soția lui, Maria (n. 1922) și Ion (n. 1930).

PASCAL, Rodion I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Sofia. Vezi Pascal, Procopie I.

PASCAL, Tatiana. Vezi Pascal, Iacov F.

PASCAL, Tănăsache V. Născut la 14 ianuarie 1902, în comuna Străoane — Putna. Fost polițist. Arestat și condamnat. A murit la închisoarea Făgăraș, la 18 august 1959, în condiții de exterminare.

PASCAL, Timofei Gr. Născut în 1890, în comuna Horodiște — Rezina (Basarabia). Deportat de sovietici în 1949, în Altai, împreună cu soția și cei 3 copii.

PASCAL, Uliana G. Născută în 1900, în comuna Sturzești — Glodeni (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism cu românii” și deportată în 1949, în Kurgan.

PASCAL, Vasile I. Vezi Pascal, Iacov F.

PASCAL, Vasile I. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Vasile I. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Vasilina. Vezi Pascal, Ion S.

PASCAL, Vera. Vezi Pascal, Afanasie I.

PASCAL, Zinovia. Vezi Pascal, Ion F. (1).

PASCAL, Ion C. Născut la 16 sep-

tembrie 1929, în comuna Dărăști — Vlașca. Absolvent al Seminarului Teologic *Mitropolitul Nifon* și al Liceului *Gh. Șincai* din București (1949). Arestat la 7 octombrie 1950, în tramvai, și torturat 20 de zile la Securitatea din Calea Rahovei (București). I s-a înscenat un proces pentru vina de a fi participat la manifestația anticomunistă de la 8 noiembrie 1945, din Piața Palatului Regal (care avusese peste 100.000 de participanți, dintre care cca. 800 fuseseră arestați imediat). Tribunalul a respins dosarul, ca incomplet, și Ion Pascale nu a mai fost judecat. Securitatea l-a trimis, însă, la Jilava și apoi la Pitești, unde a fost supus *reeducării*. După eliberarea din februarie 1951 a fost inclus, pentru că era fiu de chiabur, în batalioanele de muncă forțată, timp de 3 ani. După eliberarea din armată, a lucrat pe mai multe șantiere din țară. După 1989, a absolvit Facultatea de Teologie și a fost hirotonit preot (16 octombrie 1994).

PASCALI, Anastasia H. Născută la 1 septembrie 1927. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 6 luni.

PASCALU, Nicolae. Din București (str. Grigore Alexandrescu, nr. 19). Arestat la 8 noiembrie 1945, ca participant la manifestația promonarhistă și anticomunistă din Piața Palatului Regal.

PASCAN, Teodor T. Născut în 1922. Din Iliești — Suceava. Prizonier în U.R.S.S., în timpul celui de-al doilea război mondial. La întoarcerea în țară, a fost aruncat în temnițele comuniste românești, începând cu Gherla.

PASCAR, Doroftei. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat

de sovietici, în 1941. A murit în condiții de exterminare. Aceași soartă au avut-o Elisaveta (1), Elisaveta (2) și Serghei, tot din Tereblecea.

PASCAR, Elisaveta (1). Vezi Pascar, Doroftei.

PASCAR, Elisaveta (2). Vezi Pascar, Doroftei.

PASCAR, Gheorghe. Țăran din comuna Tereblecea (Porumbnoe) - raion Hliboca — Storojineț (Bucovina). Deportat de sovietici, la 12/13 iunie 1941, în Kazakhstan. A supraviețuit deportării.

PASCAR, Serghei. Vezi Pascar, Doroftei.

PASCARI, Agafia. Vezi Pascari, Grigore.

PASCARI, Feodosia. Vezi Pascari, Grigore V.

PASCARI, Gheorghe Gr. Vezi Pascari, Grigore V.

PASCARI, Grigore. Născut în 1885, în satul Sobari — Soroca (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Agafia.

PASCARI, Grigore V. Născut în 1887, în comuna Bădiceni — Soroca (Basarabia). Victimă a represiunii din 1941, din timpul retragerii sovietice, împreună cu soția, Feodosia (născută în 1887) și fiul, Gheorghe (n. 1924).

PASCARI, Pantelei. Născut în 1888, la Heciul Nou — Sângerei. Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici în 1950, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Profira (născută în 1884). Cei doi au rămas în Irkutsk și au fost reabilitați în 1990.

PASCARI, Profira. Vezi Pascari, Pantelei.

PASCARIU, Ioan. Născut la 11 iunie 1920, în comuna Stăuceni — Nordul Bucovinei. Refugiat în 1940, din cauza invaziei sovietice, la Săcălaz — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASCARIU, Ioana. Născută la 7 noiembrie 1946, la Lățunaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, de la 18 iunie 1951. În prezent, domiciliată la Sânmihaiu Român (nr. 87).

PASCARU, Adela V. Vezi Pascaru, Vasile V.

PASCARU, Alexandru P. Vezi Pascaru, Pavel V.

PASCARU, Ana. Vezi Pascaru, Emilian G.

PASCARU, Anastasia. Vezi Pascaru, Dumitru I.

PASCARU, Anastasia M. Vezi Pascaru, Mihai I.

PASCARU, Anatol E. Vezi Pascaru, Emilian G.

PASCARU, Andrei C. Născut în 1889, în comuna Gura Camencii — Florești (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în regiunea Amur, împreună cu soția, Vasilisa (născută în 1889).

PASCARU, Andrei P. Născut în 1890, în comuna Criva — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PASCARU, Dumitru I. Născut în 1886, în comuna Glinjeni — Fălești (Basarabia). Deportat de sovietici la 6 iulie 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Anastasia (născută în 1884).

PASCARU, Elizaveta F. Născută în 1893, în comuna Drepcăuți — Briceni (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan, din motive politice.

PASCARU, Emilian G. Născut în 1901, în comuna Mereni — Anenii Noi. Fost polițist, arestat de sovietici în 1941, deportat la Sverdlovsk și ucis în timpul anchetei. Soția lui, Ana (născută în 1902) și copiii, Mihai (n. 1929), Eugenia (n. 1930) și Anatol (n. 1938) au fost deportați în 1941, în regiunea Omsk.

PASCARU, Eugenia E. Vezi Pascaru, Emilian G.

PASCARU, Haralambie (Lucian). Din comuna Bivolari — Iași. Absolvent al Școlii Normale din Piatra-Neamț, membru al *Frăției de Cruce* din școală. După cel de-al doilea război mondial, a trăit din banii unor foști colegi și s-a infiltrat în organizația legionară din Piatra-Neamț. La un moment dat, a dispărut și, după câțva timp, a ajuns șeful Frontului Plugarilor — filiala Salaj. Arestat în mai 1948 și dus la închisoarea din Suceava. Mărturiile lui au dus la arestarea a zeci

de oameni. În iulie 1948 a mers, împreună cu un alt deținut, Eugen Țurcanu, la comisarul Ciupagea, pentru a-i propune acestuia inițierea acțiunii de *reeducare*. La închisoarea Aiud, a fost unul dintre cei mai activi și mai periculoși colaboratori ai administrației, infiltrați printre deținuți. Introdus în fabrica închisorii, a exercitat presiuni asupra deținuților, forțându-i să muncească mai mult. În perioada 1962-64, a fost unul dintre ajutoarele comandantului Gheorghe Crăciun, în cadrul *reeducării* “non-violente” de la Aiud. Prin diferite mijloace, a încercat să îi convingă pe deținuți să-și renege trecutul și să se sinucidă moral. După eliberare, Pascaru a continuat să fie informator al Securității.

PASCARU, Haritina. Vezi Pascaru, Pavel V.

PASCARU, Ianoș-Ferdinand. Țăran din comuna Bărgăoani — Neamț. A participat la revolta țărănească de la 25 iunie 1950 și a fost arestat, într-un grup de țărani, dintre care 40 au fost torturați la Securitate și condamnați. Prin sentința 662/2.08.1950 a Tribunalului Militar Iași, Ianoș a primit 1 an și 6 luni de închisoare.

PASCARU, Ilie I. Vezi Pascaru, Ion A. (1).

PASCARU, Ilie I. Vezi Pascaru, Ion A. (2).

PASCARU, Ion A. (1). Născut în 1902, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici în 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Maria (n. 1908) și copiii, Ilie (n. 1933) și Tatiana (n. 1938).

PASCARU, Ion A. (2). Născut în 1902, în comuna Chirca — Anenii Noi. Sovieticii l-au acuzat de “naționalism” și l-au deportat în 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Maria (n. 1911) și fiul, Ilie (n. 1932).

PASCARU, Ion Gh. Născut în 1895, în comuna Criva — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici în 1946, la 7 ani de muncă silnică.

PASCARU, Ion V. Născut în 1906, în comuna Călinești — Fălești (Basarabia). Condamnat de sovietici în 1946, la 7 ani de muncă silnică.

PASCARU, Maria. Vezi Pascaru, Ion A. (1).

PASCARU, Maria. Vezi Pascaru, Ion A. (2).

PASCARU, Maria. Vezi Pascaru, Mihai I.

PASCARU, Maria. Vezi Pascaru, Vasile V.

PASCARU, Mihai. Țăran din comuna Bărgăoani — Neamț. Condamnat la 3 ani de închisoare. Vezi și Pascaru, Ianoș-Ferdinand.

PASCARU, Mihai E. Vezi Pascaru, Emilian G.

PASCARU, Mihai I. Născut în 1914, în comuna Dumbrăvița — Sângerei. Sovieticii l-au acuzat de “trădare” și l-au condamnat, în 1948, la 10 ani de muncă silnică. Soția lui, Maria (n. 1918) și fiica, Anastasia (n. 1941) au fost deportate în 1949, în Kurgan.

PASCARU, Nadejda I. Născută în 1928, în comuna Coteala — Briceni (Basarabia). Condamnată de autoritățile sovietice, în 1963, la 3 ani de închisoare, pentru motive religioase.

PASCARU, Nicolae I. Născut în 1899, la Chișinău — Basarabia. Fost polițist, în timpul administrației românești. Asasinat de sovietici în cursul invaziei din 1940.

PASCARU, Nicolae M. Născut în 1921, la Chișinău — Basarabia. Membru al *Garzii de Fier*. Arestat în 1941. A murit în 1942, în detenție.

PASCARU, Nicolae P. Vezi Pascaru, Pavel V.

PASCARU, Pavel V. Născut în 1907, în comuna Chirpău — Florești (Basarabia). Deportat de sovietici în 1949, în regiunea Amur, împreună cu soția, Haritina (n. 1907) și copiii, Nicolae (n. 1935), Vera (n. 1939) și Alexandru (n. 1941).

PASCARU, Tatiana I. Vezi Pascaru, Ion A. (1).

PASCARU, Vasile V. Născut în 1915, în comuna Cajba — Glodeni (Basarabia). Fost primar al comunei. Condamnat de sovietici în 1949, la 10 ani de muncă silnică. Soția, Maria (n. 1916) și fiica, Adela (n. 1945) au fost și ele supuse represiei din 1949.

PASCARU, Vasilisa. Vezi Pascaru, Andrei C.

PASCARU, Vera P. Vezi Pascaru, Pavel V.

PASCĂU, Aurelia. Născută la 29 august 1913, la Sănnicolau Mare — Timiș. Ridicată de Securitate, la 18 iunie 1951, într-un lot de 59 de țărani, și dusă cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, unde a stat 4 ani și o lună.

PASCHIA, Gheorghe. Născut la 24 aprilie 1915, în comuna Bârzeiu de Pădure — Gorj. Arestat în 1949 și deținut 15 ani. A murit la 17 noiembrie 1990.

PASCHIEVICI, Alexandru. Fost primar liberal al Sectorului Negru din București. Arestat la 15 august 1952 și deținut la Ghencea.

PASCO, Timofei D. Născut în 1925, în satul Mândreștii Noi, comuna Bilicenii Noi — Basarabia. Arestat de sovietici, la 29 septembrie 1950, și condamnat la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la grupul antisovietic al lui Filimon Bodiu. Deportat în lagărele din Siberia.

PASCOVICI, Vasile. A murit în închisoarea Văcărești, la 10 decembrie 1951.

PASCU. Căpitan de artilerie. Arestat pentru apartenență la grupul de partizani anticomuniști din regiunea Negrileşti — Maramureș, ascunși la Huța (1949-50).

PASCU. Din Moldova. Membru al Mișcării Sioniste. Condamnat în 1951. Detenția la Aiud.

PASCU. Pictor din Focșani. Condamnat. În 1970, era la închisoarea Aiud.

PASCU, Alecu. Din Buzău. Arestat după 1960. Detenția la Aiud.

PASCU, Aneta. Domiciliu obligatoriu.

PASCU, Aneta D. Născută în 1934. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

PASCU, Aurora. Născută la 7 iulie 1926, în comuna Bucovăț — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Stabilită, ulterior, la Timișoara.

PASCU, Constantin. Condamnat, se pare, și în 1941, pentru activitate legionară. Student. Șeful grupului legionar din Facultatea de Agronomie din Timișoara. Condamnat în 1948, de Tribunalul Militar Timișoara. Detenția la Pitești, Aiud și Gherla, unde a fost torturat, în camera

99, de către *reeducatorii* Mihai Livinschi și Vasile Pușcașu.

PASCU, Constantin. Născut la 24 noiembrie 1930. Din Arad. Arestat în 1958 și condamnat de Tribunalul Militar Timișoara, pentru “uneltire împotriva regimului”, la 7 ani de închisoare. Eliberat, printr-un decret de grațiere, la 15 februarie 1963.

PASCU, Constantin. Din Moldova. Condamnat de Tribunalul Militar Iași. Detenția la Jilava ș.a.

PASCU, Constantin. Din județul Dolj. Condamnat.

PASCU, Cornel. Născut în 1925.

Învățător din comuna Benic — Alba. Membru al grupului de partizani anticomuniști, *Frontul Apărării Patriei Române*, condus de N. Dabija. În dimineața zilei de 4 martie

1949, o companie din Batalionul 7 Florești — Cluj a asaltat ascunzătoarea partizanilor, din Muntele Mare, în urma trădării lui Augustin Răstei din Bistra. În lupta care a urmat, 6 partizani au reușit să scape, pentru moment (inclusiv Pascu), iar 14 au fost luați prizonieri. Cinci partizani au fost găsiți morți în adăpost; printre ei se afla și soția lui N. Dabija. Cornel Pascu a murit împușcat de Securitate, la 5 martie 1949.

PASCU, Daniil. Din Prahova. Arestat la 1 decembrie 1956 și anchetat la Securitatea Ploiești. I s-a înscenat un proces pentru “agitatie” și a fost condamnat.

PASCU, Done. Avocat din Constanța. În 1946 avea un cabinet de avocatură, împreună cu Călin Dinescu (arestat și el, a murit la Canal), pe str. Scarlat Vârnab (Piața Carol I). Arestat și deținut. După eliberare, a lucrat ca juristconsult la mai multe întreprinderi din Constanța.

PASCU, Drăghina. Născut la 10 august 1923, la Gherman (nr. 58). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Dumitru. Țăran din Râmnicu-Sărat. A murit la închisoarea Gherla, în 1953.

PASCU, Ecaterina (Titi). Din București. Arestată în 1951. Detenția la M.A.I., Jilava și Mislea.

PASCU, Emil I. Născut la 19 februarie 1901. Avocat din Blaj. Radiat din Barou și arestat în 1949. A murit la 4 martie 1953, la Capul Midia, în condiții de exterminare.

PASCU, Eremia. Învățător din comuna Purcăreni — Brașov. Arestat după 6 martie 1945. Deținut în lagărul de la Caracal.

PASCU, Filip. Născut la 14 noiembrie 1912, la Constanța. Funcționar comercial. Arestat la 15 octombrie 1948. Torturat la Securitatea din Constanța, de Nicolae Doicaru. Condamnat, într-un lot de 25 de persoane, prin sentința 829/23.12.1948 a Tribunalului Militar Constanța (șeful completului, col. Constantin Pavelescu; procuror, Lazăr Sava), la 2 ani de închisoare.

PASCU, Florea B. Născut la 5 martie 1919, în comuna Negreni-Videle. S-a aflat printre țărani care i-au îndemnat pe oameni să meargă la Primărie și să ceară retragerea din colectiva agricolă. A luat parte la dezordinile care s-au iscat la sediul colectivei, în 1960. Arestat de Securitate și condamnat la 48 de luni, în lagăre de muncă forțată. Eliberat, prin ordinul M.A.I. E/10102, din 6 aprilie 1962.

PASCU, Florica. Născută la 4 martie 1924, la Dejani — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Gheorghe. Student la Politehnică, originar din comuna Ticușu Vechi — Făgăraș. Condamnat într-unul dintre loturile mișcării de rezistență anticomunistă.

PASCU, Gheorghe. Avocat condamnat în 1949. Detenția la Jilava și minele de plumb de la Baia Sprie.

PASCU, Gheorghe. Născut la 17 aprilie 1944, în comuna Gherman — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Gheorghe. Aviator condamnat.

PASCU, Gheorghe Gh. Născut la 15 noiembrie 1923, în comuna Benic — Alba.

Memburu al grupului de partizani *Frontul Apărării Patriei Române*, din Muntele Mare. Arestat, împreună cu alți țărani, la 11 martie 1949. Torturat la sediile Securității din Alba-Iulia și Sibiu. Condamnat la 5 ani de închisoare. A murit la 30 mai 1950, în lagărul de la Poarta Albă, în condiții de exterminare.

PASCU, Gheorghe P. Născut la 28 ianuarie 1912, în comuna Târgușor — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an și o lună, în URSS.

PASCU, Gheorghe R. Născut la 25 octombrie 1930. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 3 luni.

PASCU, Gheorghe V. Născut la 20 februarie 1909, la Brăila. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 1 an și 11 luni. Ulterior, s-a stabilit la Constanța (str. N. Iorga, nr. 20A).

PASCU, Gruia. Născut la 2 mai 1922, în comuna Marghita. Domiciliu obligatoriu. Stabilit la Timișoara (str. Țebea, nr. 36).

PASCU, Ilie. Născut la 28 august 1934, la Jamul Mare. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Ion. Născut în 1875. Inginer din Gaești (str. Mihai Viteazul, nr. 71). Arestat în 1945 și supus unei înscenări de proces, la Tribunalul Poporului. Detenția la Securitatea din str. Uranus (București) și Aiud.

PASCU, Ion. Țăran din comuna Benic — Alba. Condamnat în 1950, în lotul mișcării de partizani din Muntele Mare (*Frontul Apărării Patriei Române*).

PASCU, Ion. A murit la închisoarea Jilava, în 1951.

PASCU, Ion Gh. Născut la 31 august 1913, în comuna Toarcla (de lângă Cincu, în regiunea Agnita). A luat legătura cu partizanii anticomuniști Victor Metea și Gheorghe Samoila (din grupul lui Ion Gavrilă Ogoranu), i-a ajutat să-și găsească un adăpost în pădure și le-a dat mâncare. Arestat la 5 iulie 1952, anchetat la Securitățile din Făgăraș și Sibiu și condamnat la 4 ani de închisoare, prin sentința 24/20.01.1953 a Tribunalului Militar Brașov.

PASCU, Ion Gr. (frate cu Pascu, Nicolae Gr.). Născut la 21 septembrie

1888, în comuna Codăești — Vaslui. Domiciliat la București (Calea Victoriei, nr. 103). L-a găzduit pe fratele său, Nicolae Pascu, fruntaș țărănist, în timp ce acesta era urmărit, pentru a fi implicat în procesul Maniu. Și-a sprijinit fratele și a purtat discuții cu persoane apropiate acestuia. A fost arestat, torturat și condamnat abuziv, prin sentința 201/31.10.1959 a Tribunalului Militar București, la 18 ani de muncă silnică. A murit la puțin timp după ce a fost eliberat, prin grațiere, în 1964. Prin Decizia 66, din 17 noiembrie 1997, a Curții Supreme de Justiție, Ion Pascu a fost achitat, post-mortem, iar hotărârile care îl inculpasera au fost casate.

PASCU, Ion P. Din Sinaia (str. Furnica, nr. 14). Arestat în iulie 1946 și implicat în procesul înscenat organizației anticomuniste *Sumanele Negre* — grupul Sinaia. Învinuit de “complot întru distrugerea statului, complicitate la păstrare de armament” și condamnat, printr-o sentință făcută publică în chiar ziua alegerilor de la 19 noiembrie 1946, la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Aiud și lagăre de muncă forțată, 6 ani, 6 luni și 2 zile. Nu s-a respectat, așadar, nici măcar durata detenției, prevăzută în sentința dată abuziv.

PASCU, Iosif. Bănățean. Fost plutonier de jandarmi, condamnat în 1949. Deținut în lagărul de la Peninsula, unde era brigadier pentru cei care lucrau la “grădina”. A avut un comportament mai mult decât omenos. La el în brigadă erau plasați și deținuții inapți pentru muncă. Din când în când, Iosif își mai certa subordonații, dar numai de formă, pentru a auzi turnătorii care abia așteptau să îi poată găsi vreo vină, pentru a-l da pe mâinile administrației. Nu i-a pedepsit, însă, niciodată pe ceilalți deținuți; de foarte multe ori, muncea cot la cot cu ei, pentru a-i ajuta.

PASCU, Iuliu Gr. (frate cu Pascu, Ion Gr. și Pascu, Nicolae Gr.). Născut la 2 martie 1892, în comuna Codăești — Vaslui. Domiciliat la București (str. Obedenaru, nr. 5). Profesor universitar, doctor în drept, consilier în Consiliul Legislativ. Arestat, învinuit de “activitate intensă contra clasei muncitoare, tentativă de tră-

dare de patrie” și sprijinirea fratelui său, Nicolae, și condamnat, prin sentința 201/31.10.1959 a Tribunalului Militar București. Prin Decizia 66, din 17 noiembrie 1997, a Curții Supreme de Justiție, a fost achitat, post-mortem, toate pedepsele fiindu-i anulate.

PASCU, Maria. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, din 1961.

PASCU, Neagu N. Născut la 20 aprilie 1919, în satul Viișoara, comuna Cobadin — Constanța. Condamnat, 1 an și 6 luni, pentru “nedenunțare”.

PASCU, Nicolae. Din București. Arestat în august 1945 și condamnat în septembrie 1945, în procesul organizației anticomuniste *T*, la o lună de închisoare. Condamnarea a fost pronunțată numai pentru a justifica arestarea, neputându-se găsi nici o legătură între Pascu și grupul în care fusese implicat.

PASCU, Nicolae. Preot ortodox din Țara Făgărașului. Arestat pentru că i-a ajutat pe partizanii anticomuniști.

PASCU, Nicolae Gr. Născut la 7 decembrie 1899, la Iași. Avocat domiciliat la București (Calea Griviței, nr. 112). În 1933, s-a înscris în Partidul Național Țărănesc, iar în iulie 1945 a fost numit secretar-general adjunct al partidului. În timpul procesului Maniu, a fost pus sub urmărire, pentru că avusese întâlniri cu membri ai misiunilor diplomatice occidentale. A stat ascuns la rude și prieteni, până în 1959, când a fost arestat, în urma unei trădări. Cât timp a stat ascuns, a scris peste 1500 de pagini: *Amintiri politice, Viața internă de partid, Dușmanii țărănimii* și altele. Condamnat, prin sentința 201/31.10.1959, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “înaltă trădare”. Detenția la Uranus, Aiud, Pitești, Botoșani. S-a opus *reeducării* și i-a îndemnat și pe alții să nu cedeze. Eliberat, prin grațiere, în 1964 și ținut în continuare sub observație, de Securitate, căpitanul Nicolae Bica fiind cel care îi supraveghea fiecare mișcare, plasând informatori în jurul lui. Prin Decizia 66, din 17 noiembrie 1997, a Curții Supreme de Justiție, a fost achitat, post-mortem, de orice învinuire. Vezi și Pascu, Ion Gr. și Pascu, Iuliu Gr.

PASCU, Nicolae I. Din județul Dolj. Deportat în Bărăgan, în 1961.

PASCU, Nicu. Din Galați. Condamnat.

PASCU, Păun.

Comisar din București. Arestat la 18 iulie 1949 și anchetat. A murit la închisoarea Jilava, în 1951, în condiții de exterminare.

PASCU, Păunița. Născută la 12 decembrie 1928, în comuna Gherman — Caraș (nr. 121). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Petre. Membru P.N.Ț. Gazetar și scriitor. Redactor la ziarele *Tribuna* și *Românul* din Arad. Internat, în 1945, în lagărul de la Caracal. Rearestat în 1950 și deținut în lagăre de muncă forțată, până în 1954.

PASCU, Petre. Poet. A publicat în ziarul *Patria* din Cluj. Condamnat după 1945.

PASCU, Petre. Născut la 18 iunie 1923, în comuna Gherman — Caraș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASCU, Petre R. Țăran din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PASCU, Petre S. Născut la 24 aprilie

1905, în comuna Benic — Alba. Arestat la 21 octombrie 1949, ca membru al organizației anti-comuniste *Frontul Apărării Patriei Române*, din Muntele Mare. Schingiuit

la Securitatea din Sibiu, de oamenii lui Gheorghe Crăciun (viitorul organizator al *reeducării* “non-violente” de la Aiud). Condamnat la 10 ani de muncă silnică. Detenția la Alba-Iulia și Gherla, unde a murit la 25 aprilie 1953, din cauza torturilor îndurate.

PASCU, Ștefan. Tânăr de 19 ani, din București (str. Ștefan cel Mare, nr. 219), rănit în seara de 24 februarie 1945, în timp ce manifesta în favoarea guver-

nului generalului Nicolae Rădescu. Asupra lui s-a tras dintr-o mașină care circula, cu farurile stinse, pe str. Academiei și care a produs 4 morți și 25 de răniți.

PASCU, Teodor. Născut la 3 august 1919. Denunțat pentru că își manifestase bucuria la auzul veștii morții lui Stalin, așezându-se în genunchi și făcându-și semnul crucii. Arestat la 7 martie 1953 și condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Rahova, Jilava și Baia Sprie. Eliberat la 14 octombrie 1956. A murit la 15 mai 2000.

PASCU, Teodor. Țăran din Munții Apuseni. A făcut parte din grupul de partizani anticomuniști din muntele Băișoara, condus de căpitanul Diamandi Ionescu. Arestat în 1950, torturat la Securitatea din Alba-Iulia și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950 a Tribunalului Militar Sibiu, la 7 ani de închisoare.

PASCU, Titu. Muncitor din Brașov. Membru al organizației anticomuniste *Tânărul Patriot*, înființate în 1957 și redenumite, ulterior, *Cutezătorii*. Conducătorul organizației era Mihai Boicu, iar membrii își juraseră credința, făcându-se frați de sânge, prin împreunarea sângelui de la câte o tăietură făcută la un deget. Acuzați că ar fi plănuit sabotarea producției Uzinelor *Steagul Roșu*. Arestat în februarie 1958, torturat de Securitate și condamnat, prin sentința 139/23.05.1958 a Tribunalului Militar Cluj, într-un lot de 7-8 persoane, din care au mai făcut parte Gheorghe și Mihai Boicu, Augustin Pop, Ioan Pop, Alexandru Toader ș.a. Grațiat prin decizia 310/16.06.1964.

PASCU, Traian. Țăran din Munții Apuseni. Condamnat, prin sentința 937/1.12.1950 a Tribunalului Militar Sibiu, la 2 ani de închisoare, pentru sprijinirea partizanilor din muntele Băișoara (grupul Diamandi Ionescu).

PASCU, Tudor. Arestat de Securitatea Craiova, în lotul profesorului Paul Popescu. Condamnat în procesul înscenat organizației *Vulturii*, prin sentința 640/21.10.1959.

PASCU, Tudor D. Născut la 23 iunie 1887. Țăran domiciliat în comuna Adamclisi — Constanța. Condamnat. A murit

în lagărul de la Poarta Albă, la 29 ianuarie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PASCU, Tudor D. Din București (str. Dr. Tomescu, nr. 4). Membru P.N.Ț. Arestat în 1952 și eliberat la 13 octombrie 1955.

PASCU, Vasile. Născut la 6 decembrie 1890, la Ghilengic — Caliacra (Cadri-later). Al nouălea copil al unei familii de țărani săraci. Ajudat de un frate mai mare, a urmat Liceul Gh. Lazăr din București și Școala Mi-

litară de Ofițeri de Infanterie, pe care a absolvit-o în 1913. A participat la campania din Bulgaria, în timpul celui de-al doilea Război Balcanic, ca sublocotenent. A luptat, cu gradul de căpitan, în Primul Război Mondial, fiind rănit de două ori, la Mărășești. Avansat maior, a fost detașat pe lângă Misiunea franceză, sosită pentru a reinstrui armata română. După terminarea războiului, a urmat cursurile Școlii de Război unde a rămas, după absolvire, profesor. În 1938, era colonel și publicase mai multe studii de doctrină militară. Bun administrator, a fost numit prefect al județului Vâlcea și, apoi, primar al Sectorului II Negru din București (1941-42). În cel de-al Doilea Război Mondial, a luptat, ca general de brigadă, pe Frontul de Est, până în Caucaz (1943). Comandant al Diviziei 18 Vânători de Munte și, după 23 august 1944, al Grupului “Valea Călugărească”. A eliberat Ploieștiul și Valea Prahovei de sub ocupația germană. A luptat și pe Frontul de Vest, pentru eliberarea Transilvaniei. Comandant al Diviziei 1 Vânători de Munte (1945) și director superior al Administrației Armatei (1945-46). Decorat cu Ordinele *Mihai Viteazul*, *Steaua României* și *Coroana României*. Trecut în cadrul disponibil (1946) și în rezervă (1947). Fiind un ofițer care nu se putea alinia regimului comunist instalat în România, a fost arestat la 15 ianuarie 1956, pentru “delict de uneltire contra ordinii sociale” și pentru că fusese

“recrutat”, în 1949, alături de generalul Gheorghe Ceaușu, de fiul lui Alexandru Vaida-Voevod și de alte 8-10 persoane, în “organizația subversivă” *Partidul Democrat-Creștin*. Condamnat, la 21 noiembrie 1956, la 5 ani de închisoare. Chiar dacă condamnarea lui se încadra în decretul de grațiere 421/955, nu a fost eliberat, cerându-i-se Procuraturii militare să ia măsuri. Între 21 noiembrie 1956 și 8 octombrie 1958, generalul Pascu a fost eliberat, dar numai provizoriu, pentru că “gradul de periculozitate a infractorului necesita condamnarea lui”. Recursul procurorului a fost admis la 8 octombrie 1958 și generalul a fost condamnat la 15 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Gherla, unde a murit la 6 august 1960, în condiții de exterminare și în lipsa oricărei îngrijiri medicale. A murit chiar în ziua în care se împlineau 43 de ani de când fusese rănit la Mărășești, în lupta pentru reîntregirea țării. Sfârșea, acum, aruncat într-o groapă comună.

PASCU, Vasile. Țăran din Târgu-Lăpuș. Condamnat, după 1957. Detenția la Galați și Botoșani.

PASCU, Vasile. Condamnat în 1961. Detenția la Baia Mare și în lagărul de muncă forțată de la Ostrov.

PASCU, Vasile N. Născut la 26 aprilie 1894, în comuna Corbi — Arges. Arestat la 29 aprilie 1959 și implicat într-un proces al unui lot al organizației anticomuniste conduse de frații Arnăuțoiu. Condamnat, prin sentința 203/4.09.1959, la 15 ani de muncă silnică. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PASCUTTI, Emil. Din Govojdia — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit la minele de cărbuni din bazinul Donețului.

PASECINIC, Anastasia. Vezi Pasecnic, Dumitru P.

PASECINIC, Damian A. Născut în 1880, în comuna Bălanul Vechi — Râșcani (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Maria (născută în 1882).

PASECINIC, Dumitru P. Născut în 1898, în comuna Bălanul Vechi — Râșcani

(Basarabia). Comerciant. Deportat de sovietici în 1949, împreună cu soția, Anastasia (născută în 1904) și copiii, Vera (n. 1935), Tamara (n. 1937) și Ioan (n. 1944).

PASECINIC, Eugen I. Vezi Pasescic, Ion I.

PASECINIC, Eugenia I. Vezi Pasescic, Ion I.

PASECINIC, Ioan D. Vezi Pasescic, Dumitru P.

PASECINIC, Ion I. Născut în 1903, în comuna Bălanul Vechi — Râșcani (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Nadejda (n. 1912) și copiii, Eugenia (n. 1935) și Eugen (n. 1942).

PASECINIC, Maria. Vezi Pasescic, Damian A.

PASECINIC, Nadejda. Vezi Pasescic, Ion I.

PASECINIC, Tamara D. Vezi Pasescic, Dumitru P.

PASECINIC, Vera D. Vezi Pasescic, Dumitru P.

PASENCO, Dumitru. Preot din Ucea de Sus. Deținut politic.

PÁSKÁNDI, Géza. De naționalitate maghiară. Născut în 1928, la Araci — Covasna. Absolvent al Liceului din Odorheul Secuiesc. La 16 ani a debutat cu poezii, la un ziar de limbă maghiară din București. Student la Facultatea de Limbă și Literatură Maghiară a Universității *Bolyai* din Cluj. Tânăr poet, prozator și dramaturg arestat la 10 martie 1957, pentru că participase la redactarea doleanțelor studențești, de către Várháncsi Istvan, în toamna lui 1956, prin adăugarea a 4 puncte (ceea ca: limba rusă să fie materie opțională; introducerea Istoriei filosofiei universale, alături de Marxism; să se asigure studenților condiții materiale care să le permită vizite de studii în țările vecine etc.). Fusese proiectată chiar o demonstrație comună a studenților români și maghiari, eșuată din cauza diversiunii, menite să îi învrăjbească pe studenții români cu cei maghiari, a rectorului Raluca Ripan care, la 26 octombrie 1956, a subliniat, în fața cadrelor didactice din Cluj, “pericolul revizionismului maghiar”,

afirmând că printre revendicările guvernului revoluționar de la Budapesta s-ar fi aflat și anexarea Transilvaniei de către Ungaria. Páskándi a fost arestat de căpitănul Kiraly și torturat la Securitatea din Cluj, de către Gruia Manea. Condamnat, prin sentința 197/30.06.1957 a Tribunalului Militar Cluj, la 6 ani de închisoare, pentru “uneltire”, “manifestări dușmănoase” și “atentat la securitatea statului”. Detenția la Cluj, Gherla și în lagăre de muncă forțată. Eliberat, în baza decretului de grațiere 5/1963, la 26 ianuarie 1963. Reabilitat în 1969. A făcut traduceri în limba maghiară, din Barbu Delavrancea, Titu Maiorescu, Ștefan Bănulescu. A murit în 1997.

PASNICU, Hareta. Din comuna Fărcașa — Neamț. Arestată la 16 decembrie 1949 și torturată la Securitate. Judecată în procesul înscenat organizației anticomuniste *Gărzile Decebal*, din jurul dr. Gheorghe Gh. Vasilache. Condamnată, prin sentința 777/15.09.1950 a Tribunalului Militar Iași deplasat la Suceava (pronunțată de președintele completului, colonelul Gheorghe Constantin), la 5 ani de temniță grea și 5 ani de degradare civică. Detenția la Suceava, Jilava și Mislea.

PASOLESCU, Vasile. Născut la 4 octombrie 1913. Din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PASSKOLOWITSCH, Maria. Născută în 1923, în comuna Zădârlac (nr. 442). Deportată de sovietici la 15 ianuarie 1945. A murit la Marganet, în bazinul minier Donbas, în condiții de exterminare.

PASTAȘ, Ion. Țaran din comuna Avram Iancu. Deținut politic.

PASTIA, Constantin. Magistrat, apoi avocat (1947) din București. Arestat la 15 august 1952. Detenția în lagărele de la Cernavodă, Poarta Albă și Gales. Eliberat în mai 1954.

PASTIA, Nicolae. Muncitor. A murit în închisoarea de la Văcărești.

PASTIA, Stanciu. Născut în 1927, în comuna Pleșești. Arestat la 15 decembrie 1948. Deținut la Râmnicu-Sărat și Gherla (1949).

PASTIU, Petre. Avocat din Alba-Iulia. Fost prefect legionar. Arestat la 15 mai 1948. Detenția în lagărul de la Ocnele Mari și la Târgu-Ocna, unde a ajuns, fiind bolnav.

PASTOR, Dionisie. Născut în 1885. Țăran din comuna Juc — Sălaj. Arestat în 1948. A murit la închisoarea Aiud, în 1950, în condiții de exterminare.

PASTOR, Tichi. Scriitor din Constanța. Arestat și condamnat. Detenția la Jilava (1959) și lagărele Salcia, Luciu, Giurgeni.

PASTRAMAGIU, Aurel. Născut la 21 iunie 1922, la Galați. Fiul lui Anastasie și al Mariei. S-a mutat în 1929, împreună cu părinții, la București. A urmat cursurile Școlii Navale (1942-44). Ofițer de marină (15 aprilie 1944 — 15 august 1947). A participat la operațiunile extraordinare de evacuare a trupelor românești din Crimeea. Licențiat în Litere și Filosofie (1948). Arestat la 1 iulie 1949, torturat în anchetă și condamnat. Detenția la Jilava, Aiud, Gherla și Constanța. La 5 august 1961 a fost preluat de Securitatea din Constanța și trimis, în loc să fie eliberat, în lagărul Periprava, din Delta Dunării. Eliberat în 1964.

PASTRAMĂ, Enache. Născut la 15 ianuarie 1882, în comuna Scorțaru — Brăila. A murit la scurt timp după arestare, la 19 ianuarie 1953, în temnița Galațiului.

PASTRAMĂ, Gheorghe. Din comuna Ceamurlia — Tulcea. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Constanța, la 20 de ani de închisoare. Ucis la Timișoara, în cadrul transportului de deținuți venit de la Aiud, în noaptea de 9 spre 10 martie 1950.

PASTRAMĂ, Gheorghe. Din comuna Ceamurlia — Tulcea. Împușcat la 2 februarie 1952, la Baia — Tulcea.

PASTUH, Dumitru S. Vezi Pastuh, Simion A.

PASTUH, Elizaveta. Vezi Pastuh, Simion A.

PASTUH, Simion A. Născut în 1898, în comuna Maramonovca — Dondușeni (Basarabia). Țăran înstărit. Victimă a represiviunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Elizaveta (născută în 1899) și fiul, Dumitru (n. 1927).

PASTZUSKA, Iuliana. Născută la

17 septembrie 1906. Soră socială romano-catolică. Condamnată în 1951, pentru activitate religioasă, în lotul înscenat pentru compromiterea Nunțiatului Apostolic din România.

PAȘA. Proprietarul unui restaurant din Craiova. Condamnat. Detenția la Gherla (după 1959).

PAȘA, Atanase Gr. Născut la 10 aprilie 1905, la Cotiugeni — Bălți (Basarabia). Refugiat la Iași, după ocuparea Basarabiei de trupele sovietice. Condamnat în 1958, la 6 ani de închisoare, pentru "agitație publică". Detenția la Gherla, unde a murit, la 27 noiembrie 1959, în condiții de exterminare.

PAȘA, Sultana. Născută la 15 ianuarie 1915, în Grecia. Deținută politic.

PAȘA, Vasile L. Născut în 1880, în comuna Gordinesti — Edineț. Condamnat de sovietici în 1945, la 10 ani de muncă silnică. A murit în deportare.

PAȘACA, Ion. Doctor în Teologie și Drept al Universității din Innsbruck (Imperiul Austro-Ungar), în 1914. Președinte al Comisiei de Expropriere, delegat de Prefectura Satu Mare pentru aplicarea reformei agrare din 1946, în comuna Buteasa, de pe Valea Lăpușului. Atacat cu furca de țăranul Petre Motăul (?). Aflându-se în legitimă apărare, a tras în atacator cu pistolul pe care îl avea asupra sa, ca președinte al comisiei. Judecat și condamnat la 5 ani de închisoare. Președintele Curtii de Apel Oradea a reținut pledoaria de legitimă apărare, în pofida insistențelor asesoriilor populari, care au cerut pedeapsa maximă. Pașaca a murit la închisoare (data și locul sunt necunoscute).

PAȘALAN, Călin D. Născut la 2 aprilie 1915, în comuna Comani — Argeș. A participat la distrugerea colectivei agricole din comună, în 1960, și a devastat, alături de alți țărani, casa unui activist de partid, care teroriza oamenii din Comani. Condamnat la 60 de luni de muncă silnică. Detenția în lagăre de muncă forțată.

Eliberat, în baza HCM nr. E/10.102, la 6 aprilie 1962.

PAȘALĂU, Gheorghe. Șofer din București. A făcut parte, alături de Nina Dombrovschi, Vladimir Boutmy și Gheorghe Cristof, dintr-un grup care a încercat să arunce în aer tribuna oficială ridicată, cu ocazia sărbătorii de 1 mai 1952, în Piața Aviatorilor din București (la Șosea), pentru reprezentanții guvernului comunist. Tentativa a eșuat. Ulterior, au aruncat o bombă fumigenă în zona magazinelor din Piața Obor (5 noiembrie 1952). Gh. Pașalău a fost arestat și executat, împreună cu Gh. Cristof și inginerul Gavrița Beceanu, la Jilava, pe data de 17 iulie 1953.

PAȘALIU, Dumitru Șt. Născut la 25 noiembrie 1898, în comuna Urși — Olt. Fost membru P.N.Ț. Arestat, anchetat la Securitatea Craiova și condamnat, prin sentința 197/21.05.1958 a Tribunalului Militar Craiova, la 7 ani de închisoare, în același lot cu fiul său, Iulian D. Pașaliu, și cu Ion C. Marin (condamnat la 5 ani de închisoare).

PAȘALIU, Iulian D. (fiul lui Pașaliu, Dumitru Șt.). Născut la 15 august 1926, în comuna Urși — Olt. Student la Drept, domiciliat în București (str. Drumul cu Tei). Arestat prima oară în 1948 și condamnat, prin sentința 1252/10.08.1948, la 2 ani de închisoare, în lotul *Vlad Țepeș II*, pentru “răspândire de manifeste anticomuniste”. Detenția la Craiova, Siguranța Capitalei, Văcărești, Pitești, Gherla, Canal și Târgu-Ocna. Eliberat la 20 iulie 1950. I s-a fixat domiciliu obligatoriu în comuna Urși. Rearestat la 20 februarie 1958, după Revoluția din Ungaria, pretextul constituindu-l un memoriu întocmit de țărani din satul lui și redactat de el. Condamnat, prin sentința 197/21.05.1958 a Tribunalului Militar Craiova, la 4 ani de închisoare, în același lot cu tatăl său și un unchi. Detenția în lagărele de muncă forțată de la Periprava, Salcia și Strâmba. La o rejudicare ulterioară, Iulian Pașaliu a fost găsit nevinovat. Eliberat la 20 februarie 1962, din lagărul de la Strâmba.

PAȘALIU, Marin Șt. Din Cadrilater. Refugiat după invazia bulgară din 1940.

Avocat la București. Arestat administrativ, în 1950.

PAȘAN, Nicoară. Țăran destoinic condamnat în 1958. Detenția în lagărele de muncă forțată de la Stoenești (1959) și Grind (1961).

PAȘATA, Alexandra. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu.

PAȘATA, Dima. Unul dintre organizatorii mișcării de rezistență din comuna Camena — Tulcea, în cadrul acțiunilor organizației anticomuniste conduse de Gogu Puiu (1948). Torturat în anchetă, la Securitatea din Constanța.

PAȘATA, Elena. Din județul Tulcea. Domiciliu obligatoriu în Bărağan.

PAȘCA, Alexandru. Născut în 1920. Inginer proiectant la I.A.R. Brașov. Arestat în februarie 1949, de Securitatea Brașov. Bătut în anchetă, fiind învinuit pentru găzduirea unei rude care era urmărită de Securitate și pentru că ar fi confecționat niște cuțite de înjunghiat porci, care s-ar fi găsit la unii partizani fugari din Munții Făgăraș. A fost implicat în procesul înscenat unui lot de 5 ingineri (ceilalți fiind: Constantin Cursaru, Ilie Mosora, Mihai Șandru și Cezar Zugravu) și judecat în august 1949. Condamnat la 4 ani de închisoare. Detenția la Aiud, Peninsula și Galeș, de unde a fost eliberat. Securitatea a continuat să-l persecute și după eliberare. În 1956 a fost omorât și aruncat sub un pod din orașul Târgu-Mureș, unde se stabilise.

PAȘCA, Atanase. Născut în 1905, la Iași. Condamnat. Detenția la Gherla, unde a murit la 27 noiembrie 1959, în condiții de exterminare.

PAȘCA, Carol. Condamnat în 1950. Detenția la Jilava, Peninsula și minele de plumb de la Baia Sprie.

PAȘCA, Corvin. Născut la 22 februarie 1922, la Praid-Odorhei. Domiciliat în Cluj. Ca student în anul III la Facultatea de Medicină, a ținut legătura cu căpitanul Iosif Capotă și a încercat să plece din România, în 1948, dar a fost arestat la frontieră. Condamnat, prin decizia 342/31.07.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PAȘCA, Dorel. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla și minele de plumb de la Baia Sprie.

PAȘCA, Dumitru. Născut în 1936. A murit în 1960, la închisoare.

PAȘCA, Dumitru I. (frate cu Pașca, Gheorghe I. și Pașca, Vasile I.). Născut în 1897, la Săliștea — Maramureș, într-o familie cu 11 copii. Iscusit vânător. Adversar al comuniștilor, mai ales după falsificarea alegerilor de la 19 noiembrie 1946. S-a alăturat fratelui său, Gheorghe, partizan anticomunist. Împușcat de Securitate, la 6 decembrie 1949, în apropiere de Sandra, la poalele Dealului Roșu din Culmea Codrului, spre Baia Mare.

PAȘCA, Eneas I. Născut la 22 mai 1926, la Cluj. Domiciliat la Craiova. Arestat la 7 iunie 1949, pentru "trece-re frauduloasă de frontieră". Torturat în anchetă, de către căpitanul Constantin Oancă. Condamnat, prin sentința 1287/1949 a Tribunalului Militar Craiova, la 3 ani de închisoare. Detenția la Craiova, Jilava, Gherla, Oradea, Poarta Albă și Peninsula. Un procuror venit în inspecție la lagăr a constatat că îi expirase pedeapsa și i-a raportat Procurorului General, pentru ca Eneas Pașca să fie pus în libertate. Sesizarea nu a primit, însă, nici un răspuns și Pașca a continuat să fie închis, până la 29 ianuarie 1954. A fost, așadar, ținut în închisoare, fără nici o justificare, 1 an, 7 luni și 22 de zile mai mult decât prevăzuse condamnarea. În plus, a fost și dislocat, conform decretului 83/1949, până la 1 ianuarie 1963.

PAȘCA, Ghebelevu. Student condamnat în 1949. A trecut prin *reeducarea* de la Pitești și Gherla.

PAȘCA, Gheorghe Gh. (fiul lui Pașca, Gheorghe I.). Născut în închisoare.

PAȘCA, Gheorghe I. (frate cu Pașca, Dumitru I. și Pașca, Vasile I.). Din Săliștea de Sus — Maramureș. Membru al grupului de partizani anticomuniști din Drăgoșmirești. După ce au fost descoperiți,

partizanii s-au împrăștiat în grupuri mici, prin pădurile Țibleșului. Securitatea i-a hăituit, folosind informațiile obținute de la trădătorul Gheorghe Simon-Răchită, și a trecut la represalii colective, arestând peste 150 de săteni, presupuși sprijinitori ai Rezistenței. Și din această cauză, o parte a luptătorilor s-a predat, în frunte cu Ilie Zubașcu, care avea să fie omorât în timpul anchetei de la Cluj. 30 dintre partizanii au fost condamnați la închisoare. Vasile Pașca, fratele lui Gheorghe, și-a continuat peregrinările, urmărit de poteră, și a reușit să-l împuște pe Simon-Răchită. După ce a fost împușcat alt frate al său, Dumitru, Gheorghe a rămas singur. Vasile, care îl alimenta, a fost și el arestat, în 1953, și obligat să îi conducă pe securiști spre ascunzătoarea fratelui său. Vasile i-a condus până la niște stânci dincolo de care a spus că nu mai merge, pentru că nu vrea să moară împușcat de propriul frate. Securiiștii, conduși de un căpitan, și-au continuat drumul. La un moment dat, s-a auzit o rafală și soldații s-au întors, aducându-l pe căpitan, care fusese rănit și era plin de sânge. A doua soție a lui Gheorghe, Ioana Vlad, care se ascundea și ea în munți, a fost arestată și l-a născut pe al doilea copil al lor, Gheorghe, în închisoare. Partizanul Gh. Pașca nu a fost prins și a continuat să trăiască liber până la 6 februarie 1956, când a fost împușcat de Securitate.

PAȘCA, Gloria. Strămutată în 1950.

PAȘCA, Ion. Născut în 1905. A murit la închisoare, în 1960.

PAȘCA, Ion. Născut la 23 ianuarie 1925. Țăran din comuna Măsca. Arestat în 1961 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 2 ani de închisoare, pentru "uneltire".

PAȘCA, Ion. Ofițer în rezervă. Arestat de Securitatea Cluj și condamnat pentru sprijinirea partizanilor din Munții Lăpușului.

PAȘCA, Mihaela-Gabriela. Născută la 22 noiembrie 1953, în Bărăgan, la Schei, unde părinții ei se aflau cu domiciliu obligatoriu. A mai stat 2 ani acolo, împreună cu părinții, după care a revenit la Timișoara (str. Minotaurului, nr. 6).

PAȘCA, Mihai. Născut în 1933. A murit la închisoare, în 1960.

PAȘCA, Nicolae. Țăran din județul Dolj. A murit în temnița de la Craiova.

PAȘCA, Teodor I. Născut la 8 februarie 1901, la Scărișoara — Alba. Arestat la 5 decembrie 1954, în lotul grupului de rezistență anticomunistă Susman. Torturat și condamnat la 20 de ani de muncă silnică. Detenția la închisoarea Gherla, unde a și murit, la 25 martie 1959, în condiții de exterminare.

PAȘCA, Traian. Dintr-un sat din apropierea Huedinului. Membru al organizației de rezistență anticomunistă, *Cruce și Spadă*. A luat parte la ședința ținută în munte, de Gheorghe Gheorghiu-Mărășești. Arestat la 12 aprilie 1949. Anchetat și torturat la Securitatea din Cluj. Condamnat, prin sentința 1545/23.09.1949 a Tribunalului Militar Cluj. Detenția la Gherla, în mine de plumb etc.

PAȘCA, Tudor. Născut în 1888. Arestat în 1952. Detenția la Poarta Albă, unde a murit la 29 ianuarie 1952, din cauza condițiilor de muncă forțată.

PAȘCA, Vasile. Absolvent al Facultății de Teologie din Cluj. Profesor de religie. I-a sprijinit pe părintele Oniga din Târgu-Lăpuș și pe partizanii din Munții Țibleș. Arestat și condamnat de Tribunalul Militar Cluj.

PAȘCA, Vasile I. (frate cu Pașca, Dumitru I. și Pașca, Gheorghe I.). Născut la 14 decembrie 1902. Țăran maramureșean. Arestat la 30 aprilie 1953, pentru a-i fi smulse informații despre Gheorghe, fratele său partizan. A murit la închisoare, la 10 iunie 1954, din cauza torturilor la care a fost supus.

PAȘCADI, Alexandru. Născut în 1914. Din județul Satu-Mare. Membru al organizației de tineret P.N.Ț. — Brașov. Arestat în iulie 1947. Rearestat în 1949. Anchetat la Securitatea Brașov. Nu a fost condamnat, dar a fost nevoit să-și piardă urma prin diferite șantiere din țară. După zeci de ani, a reușit să plece în Occident.

PAȘCAL, Maria. Din Roman. Arestată.

PAȘCALĂU, Traian. Învățător din Vișag, regiunea Huedinului. A participat la ședința din 9 aprilie 1949 a organizației anticomuniste *Cruce și Spadă* și i-a jurat credință lui Gheorghe Gheorghiu-Mărășești, conducătorul acesteia. Arestat la 12 aprilie 1949, de Securitatea Cluj. Condamnat, prin sentința 1545/23.09.1949 a Tribunalului Militar Cluj. Detenția la Gherla și în mine de plumb.

PAȘCAN, Agafia. Vezi Pașcan, Vasilina.

PAȘCAN, Alexandra I. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCAN, Alexei I. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCAN, Eugenia. Vezi Pașcan, Vasilina.

PAȘCAN, Feodora. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCAN, Ion P. Născut în 1892, în comuna Țântăreni — Anenii Noi (Basarabia). Membru P.N.L. Deportat de sovietici în 1941, în Tiumen, împreună cu soția, Feodora (n. 1898) și copiii, Alexei (n. 1924), Maria (n. 1925), Alexandra (n. 1927), Vera (n. 1933) și Victor (n. 1936).

PAȘCAN, Maria I. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCAN, Nicolae. Vezi Pașcan, Vasilina.

PAȘCAN, Vasilina. Născută în 1896, în satul Larga — Căinari (Basarabia). Deportată de sovietici la 6 iulie 1949, împreună cu copiii, Agafia (n. 1928), Eugenia (n. 1930) și Nicolae (n. 1933).

PAȘCAN, Vera I. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCAN, Victor I. Vezi Pașcan, Ion P.

PAȘCANU. Țăran din comuna Spi-neni-Mărgineni — Tutova. Condamnat în 1951. Detenția la Jilava, Capul Midia ș.a.

PAȘCANU, Constantin. Din Tecuci. Condamnat.

PAȘCANU, Iuliana N. Născută la 27 martie 1934, în comuna Vânători — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani și 7 luni, de la 18 iunie 1951. Stabilită la Constanța.

PAȘCANU, Octavian. Conferențiar universitar. Condamnat.